

Mirosław Pietrzak, Janusz Podgórski

Władysławowo-Chłapowo, pow. Puck. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 110-111

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WARPENSY, pow. Grójec
Stanowisko 1

patrz
okres lateński

WARSZAWA-Grochów
ul. Górników

patrz
okres lateński

WICINA, pow. Lubsko

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki.
Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej i
WZK w Zielonej Górze. Pierwszy sezon
badań. Osada obronna ludności kultury
łużyckiej z okresu HD i cmentarzysko
użytkowane od IV okresu epoki brązu do HD.

Kontynuowano badania wału i części wewnętrznej wału. Odsłonięte zostały dalsze konstrukcje budynku słupowego oraz wału. Od strony wewnętrznej wał ma zachowane belki w układzie przedziałkowym. Wiaściwy wał zbudowany był z gliny i kamieni oraz konstrukcji drewnianych nieczytelnych jeszcze na obecnym etapie. Od strony zewnętrznej odkryto system umocnień dodatkowych w postaci zasieków i palisad.

Kontynuacja badań cmentarzyska przyniosła 70 grobów ciałopalnych datowanych na V okres epoki brązu, HC i HD. Wyposażenie stanowiła ceramika, ozdoby z brązu i żelaza. Wykonano analizy antropologiczne kości spalonych z cmentarzyska, analizy dendrologiczne konstrukcji drewnianych z osady obronnej oraz analizy pyłkowe z profilu osady.

WŁADYSŁAWOWO-CHEŁAPOWO, pow. Puck
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili mgr Mirosław Pietrzak
i mgr Janusz Podgóraci. Finansował WKZ
w Gdańsku. Społecznie pracowali żołnierze.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury
łużyckiej z okresu Hallstatt C.

Cmentarzysko położone jest na północny-zachód od wsi Chłapowo, w odległości 1 km od centrum wsi, na niewielkim wzniesieniu, leżącym po prawej stronie drogi prowadzącej z Władysławowa do Jastrzębie Góry, w pobliżu stanowiska nr 1.

Badania miały charakter ratowniczy. Odkryto 33 groby, wśród których większość stanowiły groby skrzynkowe i obwarowane, 2 jamowe z resztkami stosu a także jeden grób popielnicowy obsypany resztkami stosu. Wśród 33 grobów - 4 były zniszczone.

Wszystkie groby były jednostkowe zawierały jedną popielnicę, niekiedy obok popielnicy znajdował się kubek z utraconym uchem. Materiał zabytkowy reprezentowany jest przede wszystkim przez naczynia dwustożkowe z zaokrąglonym nieznacznie załomem brzuśca. Niektóre z naczyń na załomie zdobione są ornamentem paznokciowym i często posiadają powierzchnię schropowaną poniżej załomu brzuśca.

Wśród zabytków metalowych wyróżniały się szpile brązowe z łabędzią szyjką o profilowanych główkach, ponadto występowały igły brązowe oraz fragmenty stopionych blaszek brązowych - niektóre z nich stanowiące pozostałości bransolet. Wg określenia doc. dr Judyty Rzeczyckiej większość pochowanych na cmentarzysku osobników stanowiły dzieci w wieku niemowlęcym lub nie przekraczające 10 lat, oraz noworodki. Wśród kości wyróżniono 4 mężczyzn w wieku 22-45 lat oraz 20 kobiet w wieku 18-35 lat

Badania zakończono.

WOLIN, pow. Kamień Pomorski
Stanowisko 8 "Młynówka"

Pracownia Archeologiczna
Zakładu Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadził dr Władysław Filipowiak,
Finansowało Wolskie Towarzystwo Kultury.
Drugi sezon badań. Osada lużycka z wczesnej epoki żelaza i cmentarzysko wczesno-średniowieczne.

Podobnie jak w roku ubiegłym badanie było skoncentrowane na północnym brzegu eksploatowanej plażownicy. W ciągu 2 miesięcy rozkopano 5 arów i wyeksploatowano 56 jam i 12 palenisk z okresu halastackiego. Obiekty te uszkodzone przez orkę, wkopy i eksploatację piasku zalegały od 25-100 cm pod powierzchnią darni.

Rozmiary stropów jam były różne: od 40 - 200 cm średnicy i większe oraz 20 - 100 cm głębokości. Wyposażenie jam stanowiły skorupy naczyń występujące w poszczególnych jamach z różnym natężeniem. W niektórych jamach natrafiono na kości zwierzęce.

Paleniska były ułożone z przepalonych kamieni zalegających na piasku zmieszonym z dużą ilością spalenizny; jednowarstwowy układ przeważnie drobnych kamieni był charakterystyczny dla małych palenisk. Rozmiary palenisk wynosiły od około 50 - 120 cm średnicy, spotykano także większe, rozwleczone. W paleniskach znajdowano małe ilości skorup.

Na osadnictwo z epoki żelaza nawarstwilo się wczesnośredniowieczne cmentarzysko. Na badanym obszarze odkryto 17 zniszczonych grobów ciążopalnych z niewielką ilością przepalonych kości i fragmentami naczyń oraz 4 groby szkieletowe zachowane również fragmentarycznie.

Badania będą kontynuowane.